

Målnummer: ÖÄ5015-01 **Avdelning:** 1
Avgörandedatum: 2001-09-18
Rubrik: Fråga om inverkan av gäldenärs brottslighet på skuldsanering.
Lagrum: 4 § 1 st. skuldsaneringslagen (1994:334)
Rättsfall:

REFERAT

Kronofogdemyndigheten i Stockholm upprättade den 6 april 2001 efter ansökan av D.V. ett förslag till skuldsanering för denne och anförde sammanfattningsvis bl.a.

D.V:s skuldbörda härrör i sin helhet från förlustförsäljning av en bostadsrätt 1998. D.V. köpte, så som ansökan kan förstås, gemensamt med sin dåvarande fru en bostadsrätt 1990. D.V. uppger att han fick betalningssvårigheter 1992 då han blev dömd till ett års fängelse för grov misshandel.

D.V. är gift med J.V. De har två gemensamma barn, födda 1998 och 1999. Han är underhållsskyldig för ett barn, som han inte har stadigvarande boende hos sig, fött 1991. Familjen bor inneboende hos D.V:s mor i en trerumslägenhet om 79 kvm.

D.V:s totala skuldbörda uppgår till ca 520 000 kr.

D.V. bedöms, med hänsyn till hans nettoskuldbörda och hans personliga och ekonomiska förhållanden i övrigt uppfylla skuldsaneringslagens krav på kvalificerad insolvens.

Vid en totalbedömning av skälighetskriteriet finner kronofogdemyndigheten även att det är skäligt att bevilja D.V. skuldsanering. Härvid har myndigheten särskilt beaktat D.V:s tidigare brottslighet.

D.V. är dömd till fängelse vid två tillfällen för grov misshandel, under tiden juni-juli 1990 samt vid två tillfällen av misshandel under tiden november-december 1991. I samband med ovanstående domar utfärdades två besöksförbud, båda gällande under ett år, av åklagarmyndigheten i Stockholm. D.V. är dessutom bl.a. dömd för stöld och häleri vid ett flertal tillfällen under tiden 1991-1996.

En person som har ådömts ansvar för brott skall inte automatiskt vara förhindrad att erhålla skuldsanering. Ett brottsligt förflutet är inte ett absolut hinder mot att bevilja någon skuldsanering. Det förhållandet att en gäldenär gjort sig skyldig till brott, kanske svår och omfattande brottslighet, bör dock vara något som vägs in i den totalbedömning som bör göras i ett skuldsaneringsärende, se prop. 1993/94:123, Skuldsaneringslag s. 90. D.V:s skuldbörda har inte något samband med hans tidigare brottslighet. Han är såsom ansökan kan förstås rehabiliterad från brottsligheten sedan ca fyra år. Kronofogdemyndigheten har bedömt att det trots hans tidigare brottslighet är att anse som skäligt att bevilja D.V. skuldsanering.

Förslaget godtogs inte av en borgenär varför kronofogdemyndigheten överlämnade ärendet till tingsrätten.

Huddinge tingsrätt (2001-06-12, lagmannen Alf Andersson) avslog D.V:s ansökan om skuldsanering. I skälen för beslutet anförde tingsrätten.

Tingsrätten delar kronofogdemyndighetens bedömning att D.V. är kvalificerat insolvent. Det finns vidare inga omständigheter vid skuldens uppkomst som talar emot skuldsanering.

Med hänsyn till den brottslighet som D.V. enligt utredningen hos kronofogdemyndigheten har gjort sig skyldig till samt de uppgifter om ytterligare brottslighet som framkommit under ärendets handläggning här, finner tingsrätten dock att det inte är skäligt att bevilja D.V. skuldsanering. Hans ansökan skall därför avslås.

D.V. överklagade tingsrättens beslut och yrkade bifall till sitt yrkande om skuldsanering.

Svea hovrätt (2001-09-18, hovrättslagmannen Göran Persson, hovrättsrådet Ragnar Lindgren, referent, och tf. hovrättsassessorn Jonas Bäckstrand) avlog överklagandet och anförde följande i sina skäl.

För att skuldsanering skall kunna beviljas skall gäldenären vara på obestånd och så skuldsatt att han inte kan antas ha förmåga att betala sina skulder.

Vidare skall det vara skäligt med hänsyn till gäldenärens personliga och ekonomiska förhållanden att skuldsanering beviljas. Vid en sådan prövning skall särskilt beaktas bl.a. skuldernas ålder, omständigheterna vid deras tillkomst och de ansträngningar som gäldenären har gjort för att fullgöra sina förpliktelser.

Av handlingarna i ärendet framgår att D.V. har en total skuldbörda om cirka 520 000 kr efter en förlustförsäljning av en bostadsrätt år 1998. Skulden har sin grund i det lån som han år 1990 tagit för inköpet av bostadsrätten. Lånet var ursprungligen på 230 000 kr men skulden har därefter ökat. Han är för närvarande arbetslös. Hans möjligheter att skaffa sig en hygglig inkomst synes vara begränsade på grund av en ryggskada. Han är försörjningsskyldig för tre minderåriga barn. Det har vidare framkommit att D.V. år 1992 och 1994 dömts till relativt långa fängelsestraff för bl.a. misshandel och tillgreppsbrott, vilka han har avtjänat. Han har även därefter dömts till ett par kortare fängelsestraff för tillgreppsbrott. Efter det att han år 1997 har gift om sig har han enligt egen uppgift inte dömts fler gånger. Han har dock erhållit strafföreläggande för ett tillgreppsbrott begånget under år 2000. D.V. har vid tingsrätten uppgett att han kom efter med betalningarna på lånet när han började avtjäna fängelsestraff. Därefter har han endast betalat en mindre summa på lånet år 1994.

Lika med tingsrätten finner hovrätten att D.V. är kvalificerat insolvent och att det inte finns några omständigheter vid skuldens uppkomst som talar emot skuldsanering.

Den fråga som hovrätten därefter har att bedöma är om det är skäligt med hänsyn till D.V:s tidigare brottslighet att han beviljas förmånen av skuldsanering.

I förarbetena till skuldsaneringslagen behandlades frågan vilken inverkan på skälighetsprövningen det hade att gäldenären hade gjort sig skyldig till brott (prop. 1993/94:123 s. 89f och 101). Därvid stannade man för ståndpunkten att ett brottsligt förflutet inte i sig borde vara ett absolut hinder mot att bevilja skuldsanering men att det var en omständighet som skulle beaktas vid den totalbedömning som skulle göras och som talade starkt emot att personen ifråga beviljades skuldsanering. Detta gällde oavsett om skulderna hade något samband med brotten eller inte.

D.V:s brottslighet har varit allvarlig och relativt omfattande. Brottsligheten ligger inte så långt tillbaka i tiden att den kan lämnas utan avseende vid skälighetsprövningen. Han har genom sitt levnadssätt försatt sig i en situation där han inte har kunnat skaffa sig tillräckliga inkomster för att fullgöra sin

betalningsförpliktelse. På grund härav skall hans ansökan om skuldsanering avslås. Tingsrättens beslut skall följaktligen inte ändras.

Målnummer ÖÄ 5015-01

Sökord: Skuldsanering

Litteratur: Prop. 1993/94:123 s 89f och 101.
